

halk: **Tukangbesi** (Endonezya)

yaklaşık 600.000 kişi

Endonezya'nın en değişik görünen ada Sulawesi'dir (kartaya bakın). Dört tane parmak biçiminde yarımada var. Bunun güneydoğusunda, en ucunda Tukangbesi adında 600.000 kişilik bir halk yaşıyor. Aslında Tukangbesi dilini konuşan yedi tane halk var. O ad 'demirci' demektir. Evleri hep tek bir aile için ve tahtadan yapılmıştır. Üç dört odalıktırlar, direklerin üstünde duruyor ve aşağısında ateşlik odun koyuyorlar. Ama artık modern, temellerin üstünde duran, taştan yapılmış evler de yayılıyor.

Tukangbesi halkı çoğunlukla köy işleri ile uğraşıyorlar. Pirinç, mısır ve tatlı patates yetiştiriyorlar. Birçoklarının da kahve bostanları var. Kimileri de balıkçı olarak denizde işlerler.

Bugün çok şeyler değişiyor, eskiden anneler babalar kızanlarına eşleri seçerler, ama bugünlerde gençler eşlerini seçerler. Sadece düğünü hazırlamak daha anne babalarının işi kaldı. Yeni evli olanlar ilk önce kızın ailesinin evinde yaşarlar. Erkek bir ev yapana kadar orada kalırlar. Kızanların terbiyesi için hem annesi, hem de babası uğraşıyorlar.

Tukangbesi halkları yüzlerce seneden beri Sunni müslümandır. Bütün müslüman bayramlarını, özellikle Ramazan ayının sonunu gösteren Şeker Bayramı'nı tutarlar. Bütün Endonezya'da olduğu gibi, o senenin en önemli günüdür ve tam bir hafta boyunca kutlanılıyor. Tukangbesi halkları koyu müslüman olarak geçiyor. Ona göre sanıyorlar ki, ahrette Kuran hakkındaki bilgileri ve yaptıkları sevaplarına göre yargılanırlar. Ama aslında, gündelik hayatta ruh inancı ve ruh korkusu onlar için çok daha büyük rol oynuyor. Ruhlar belli başlı yerlerde ya da eşyaların içinde yaşarmışlar. O ruhlara kimi kere güvenirler, kimi kere onlardan korkarlar. Hastalanınca Tukangbesiler üfürükçülere ve hocalara gidiyor. Kötü ruhları çıkarmak için de onlara başvururlar. Hayatın en önemli kararlarında (evlilik, başka adada iş aramak ya da evlatlarının hangi okula göndersinler diye) dedelerin ruhlarına danışır, onlardan akıl isterler. İnsanlar namaz kılmak için toplanınca, aynı zaman dedelerinin ruhlarına dua ederler, onlardan yardım ve koruma

beklerler. Kötü ruhlara bu kadar bağlandıkları için, Tukangbesi halkının yürekleri Rab İsa'nın müjdesine karşı sertleşmişler ve neredeyse kapalıdırlar. İsa'ya iman etmek onlara çok yabancı gelen, kendi adetleri ve kültürlerine uymayan bir şeydir.

Raha kasabasında, hem de Muna ve Buton adalarında birkaç küçük toplantı vardır. Ama oradaki imanlılar Tukangbesi halkından değildir, ya Çinli, ya da Moluka adalarındandır. Onun dışında bütün Tukangbesilerin arasında tek tük imanlı vardır, ama topluluklar yoktur. Tukangbesi dilinde ne İncil tercümesi, ne radyo yayınları, ne de İsa filmi vardır.

DUA KONULARI:

- Tukangbesi dilinde İsa filmi ve de vaaz kasetleri yapılsın.
- Endonezya dilinde kısa dalgada radyo yayınları vardır. Tukangbesi halkı onları dinleyebilir. Rab işitenlerin yüreğini açsın.
- İmanlı broşürler ve kitaplar basılsın ve dağıtılsın, öyle ki, Rab basılan sözlerle Tukangbesi halkına konuşsun.
- Endonezya'nın başka adalarından Tukangbesilerin arasına müjdeciler gönderilsin. Onlar da kendi elleriyle işleyip, oradaki halka anlayış göstererek iyi birer şahit olsun.
- Tukangbesi halkının arasında topluluklar kurulsun.